Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 9 päivänä huhtikuuta 1968,
viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston pitämisestä kaupan

(68/193/ETY)

(EYVL L 93, 17.4.1968, s. 15)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston direktiivi 71/140/ETY, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1971	L 71	16	25.3.1971
►**M2**	Neuvoston direktiivi 74/648/ETY, annettu 9 päivänä joulukuuta 1974	L 352	43	28.12.1974
►**M3**	Ensimmäinen komission direktiivi 77/629/ETY annettu 28 päivänä syyskuuta 1977	L 257	27	8.10.1977
►**M4**	Neuvoston direktiivi 78/55/ETY annettu 19 päivänä joulukuuta 1977	L 16	23	20.1.1978
►**M5**	Neuvoston direktiivi 78/692/ETY, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1978	L 236	13	26.8.1978
►**M6**	Komission direktiivi 82/331/ETY, annettu 6 päivänä toukokuuta 1982	L 148	47	27.5.1982
►**M7**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 3768/85, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985	L 362	8	31.12.1985
►**M8**	Neuvoston direktiivi 86/155/ETY, annettu 22 päivänä huhtikuuta 1986	L 118	23	7.5.1986
►**M9**	Neuvoston direktiivi 88/332/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1988	L 151	82	17.6.1988
►**M10**	Neuvoston direktiivi 90/654/ETY, annettu 4 päivänä joulukuuta 1990	L 353	48	17.12.1990

Muutettu:

►**A1**	Tanskan, Irlannin ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistyneen kuningaskunnan liittymisasiakirja (*)	L 73	14	27.3.1972
	(mukautettu neuvoston 1 päivänä tammikuuta 1973 tekemällä päätöksellä)	L 2	1	1.1.1973
►**A2**	Kreikan liittymisasiakirja	L 291	17	19.11.1979
►**A3**	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	21	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	1	1.1.1995

(*) Tätä asiakirjaa ei ole julkaistu suomenkielisenä.

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 9 päivänä huhtikuuta 1968,

viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston pitämisestä kaupan

(68/193/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon [1],

on kuullut talous- ja sosiaalikomiteaa asiasta,

sekä katsoo, että

viinin ja syötäviksi tarkoitettujen viinirypäleiden tuotannolla on tärkeä asema Euroopan talousyhteisön maataloudessa,

tyydyttävien tulosten saavuttaminen viininviljelyssä riippuu suuresti sopivien kasvien käytöstä; tätä varten tietyt jäsenvaltiot ovat jo jonkin aikaa rajoittaneet viinin kasvullisen lisäysaineiston pitämisen kaupan korkealaatuisiin taimiin ja puuainekseen; nämä valtiot ovat hyötyneet useiden vuosikymmenien ajan jatkuneesta järjestelmällisestä kasvien valintatyöstä, jonka avulla on saatu pysyviä ja yhtenäisiä viiniköynnöslajikkeita, joiden ominaisuuksien perusteella voidaan olettaa niiden käytöllä saavutettavan olennaista hyötyä,

yhteisössä saavutetaan viininviljelyssä parempi tuottavuus, jos jäsenvaltiot soveltavat yhdenmukaisia ja mahdollisimman tiukkoja sääntöjä kaupan pidettäviksi hyväksyttyjen lajikkeiden valikoinnissa,

kaupan pitämisen rajoittaminen tiettyihin lajikkeisiin on kuitenkin perusteltua ainoastaan, jos viininviljelijällä on samanaikaisesti takeet siitä, että hän tosiasiallisesti saa juuri näiden lajikkeiden lisäysaineistoa,

tämän vuoksi tietyt jäsenvaltiot soveltavat varmentamisjärjestelmiä, joissa virallisella tarkastuksella varmistetaan lajikkeiden tunnistettavuus ja puhtaus sekä niiden terveys, erityisesti virustautien osalta; nämä järjestelmät voivat muodostaa perustan yhteisön yhtenäiselle varmentamisjärjestelmälle,

yhteisössä tuotettavaa lisäysaineistoa koskevaa järjestelmää olisi sovellettava niin jäsenvaltioiden väliseen kauppaan kuin kansallisilla markkinoilla kaupan pitämiseen,

viinirypäleiden tai lisäysaineiston tuottamiseen tarkoitettua lisäysaineistoa olisi yleensä voitava pitää kaupan ainoastaan, jos se on virallisesti tutkittu ja varmennettu varmentamissääntöjen mukaisesti peruslisäysaineistoksi tai varmennetuksi lisäysaineistoksi; teknisten nimitysten ”peruslisäysaineisto” ja ”varmennettu lisäysaineisto” valinta perustuu jo olemassaolevaan kansainväliseen alan sanastoon ja muiden kasvisukujen ja lajien osalta säädettyihin yhteisön järjestelmiin,

on suotavaa rajoittaa varmennetun lisäysaineiston kaupan pitäminen kloonivalinnalla saatuun viiniin; tämän tavoitteen saavuttaminen ei nykyisin ole kuitenkaan mahdollista, koska tällainen aineisto ei riitä kattamaan yhteisön tarpeita kokonaisuudessaan; sen vuoksi olisi sallittava väliaikaisesti sellaisen tarkastetun vakioaineiston pitäminen kaupan, joka täyttää lajikkeiden tunnistettavuus ja puhtausvaatimukset, mutta ei tarjoa samanlaisia takeita kuin kloonivalinnalla saatu lisäysaineisto; tämä luokka on kuitenkin poistettava asteittain,

jos jäsenvaltiossa ei lisätä viiniköynnöstä tai lisäysaineistoa ei pidetä kaupan, on perusteltua vapauttaa tämä valtio velvoitteesta järjestää vakiolisäysaineiston varmentaminen ja tarkastus, poistamatta kuiten-

[1] EYVL N:o 156, 15.7.1967, s. 30

▼B

kaan sen velvollisuutta rajoittaa aineiston pitäminen kaupan koskemaan varmennettua lisäysaineistoa ja vakiolisäysaineistoa,

lisäysaineisto, jota ei pidetä kaupan, olisi jätettävä yhteisön sääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle, koska sen taloudellinen merkitys on vähäinen; tämä ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen antaa siitä erityismääräyksiä,

yhteisön sääntöjä ei olisi sovellettava lisäysaineistoon, joka on todistetusti tarkoitettu vietäväksi kolmansiin maihin,

neuvosto antaa myös kolmansissa maissa tuotettua ja yhteisössä kaupan pidettävää lisäysaineistoa koskevat yhteisön säännöt 31 päivään joulukuuta 1969 mennessä,

lisäysaineiston geneettisen arvon lisäksi sen ulkoisen laadun parantamiseksi yhteisössä on säädettävä tietyistä teknistä puhtautta, laatua ja kokolajittelua koskevista edellytyksistä,

lisäysaineiston tunnistettavuuden varmistamiseksi on vahvistettava yhteisön sääntöjä, jotka koskevat erien erottamista, pakkaamista, pakkausten sulkemista ja merkitsemistä; tätä varten etiketeissä on oltava tarvittavat tiedot virallista tarkastusta ja viininviljelijää varten, ja niistä on käytävä ilmi, että varmentaminen on tehty yhteisön järjestelmän mukaisesti,

sen varmistamiseksi, että kaupan pitämisessä noudatetaan sekä lisäysaineiston laatua koskevia edellytyksiä että sen tunnistettavuuden varmistavia säännöksiä, jäsenvaltioiden on säädettävä aiheellisista tarkastusta koskevista säännöksistä,

nämä edellytykset täyttävän lisäysaineiston kaupan pitämiselle on asetettava ainoastaan yhteisön sääntöjen mukaisia rajoituksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 36 artiklan soveltamista,

yhteisen lajikeluettelon laatimiseen saakka näihin rajoituksiin olisi sisällytettävä erityisesti jäsenvaltioiden oikeus rajoittaa lisäysaineiston pitäminen kaupan sellaisiin lajikkeisiin, joilla on viljelyja käyttöarvoa niiden alueella; ei ole tarkoituksenmukaista ratkaista tässä vaiheessa kysymystä siitä, voivatko jäsenvaltiot kieltää kokonaan tai osittain tiettyjen viiniköynnöslajikkeiden viljelyn niiden alueella ja mitkä ovat tällaisen kiellon edellytykset,

on tarpeen tunnustaa tietyin edellytyksin, että jossakin jäsenvaltiossa varmennetusta peruslisäysaineistosta muissa jäsenvaltioissa tuotettu lisäysaineisto vastaa tässä jäsenvaltiossa tuotettua lisäysaineistoa,

jos eri luokkien varmennetun lisäysaineiston tai vakiolisäysaineiston saatavuus vaikeutuu, olisi tilapäisesti hyväksyttävä lisäysaineistoa, johon sovelletaan lievennettyjä vaatimuksia,

eri jäsenvaltioiden vakiolisäysaineiston teknisten varmentamismenetelmien ja tarkastusmenetelmien yhtenäistämiseksi ja yhteisössä varmennettujen tai tarkastettujen aineistojen ja kolmansista maista lähtöisin olevien aineistojen vertaamisen mahdollistamiseksi tulevaisuudessa jäsenvaltioissa on tehtävä yhteisön kokeita eri luokkien lisäysaineiston laadun arvioimiseksi,

komission tehtäväksi olisi annettava tiettyjen soveltamista koskevien toimenpiteiden toteuttaminen; suunniteltujen toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission välinen tiivis yhteistyö maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevässä pysyvässä komiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

▼M2

Tämä direktiivi koskee viiniköynnöksen kasvullista lisäysaineistoa, jäljempänä ’lisäysaineisto’, joka pidetään kaupan yhteisössä.

▼B

2 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

A ”*Viinillä*” *: Vitis* (L.) sukuisia kasveja, jotka on tarkoitettu viinirypäleiden tuottamiseen tai käytettäviksi saman kasvin lisäysaineistona.

B ”*Lisäysaineistolla*”*:*

i) *Viinintaimia*

a) juurtuneet:	viiniköynnöksen juurtuneet varttamattomat osat, jotka on tarkoitettu varttamatta istutettaviksi tai käytettäviksi perusrunkoina;
b) vartteet:	viiniköynnöksen osat, jotka on liitetty toisiinsa varttamalla ja joiden maanalainen osa on juurtunut;

ii) *Viinintaimien osia*

a) viininversot:	vuoden ikäiset oksat;
b) perusrunkopistokkaat vartettaviksi:	viiniköynnösten osat, jotka on tarkoitettu muodostamaan varteiden maanalainen osa;
c) varttamisoksapistokkaat:	viiniköynnösten osat, jotka on tarkoitettu muodostamaan varteiden maanpäällinen osa tai vartettaviksi paikan päällä;
d) juurrutettavat pistokkaat:	viiniköynnösten osat, jotka on tarkoitettu juurtuneiden taimien tuottamiseen,

C ”*Emokasviviljelmillä*”: viiniviljelmiä, jotka on tarkoitettu tuottamaan perusrunkopistokkaita vartettaviksi, juurrutettavia pistokkaita tai varttamisoksapistokkaita,

D ”*Taimitarhalla*”: viiniviljelmiä, jotka on tarkoitettu tuottamaan juurtuneita pistokkaita tai vartteita,

E ”*Peruslisäysaineistolla*”: lisäysaineistoa

a) joka on tuotettu jalostajan vastuulla lajiketta koskevien säilyttävän valinnan sääntöjen mukaisesti;

b) joka on tarkoitettu lisäysaineiston tuottamiseen;

c) joka täyttää liitteissä I ja II peruslisäysaineistolle määrätyt edellytykset ja

d) josta on todettu virallisessa kokeessa, että edellä mainittuja edellytyksiä on noudatettu.

F ”*Varmennetulla lisäysaineistolla*”: lisäysaineistoa

a) joka on saatu suoraan jonkin lajikkeen peruslisäysaineistosta tai, jalostajan niin halutessa, peruslisäysaineistoa aikaisemman kasvullisen vaiheen lisäysaineistosta, joka on virallisessa kokeessa täyttänyt peruslisäysaineistolle liitteissä I ja II määrätyt edellytykset;

b) joka on tarkoitettu

— viinirypäleiden tuottamiseen tarkoitettujen taimien tai kasvin osien tuottamiseen, tai

— viinirypäleiden tuottamiseen;

c) joka täyttää liitteissä I ja II varmennetulle lisäysaineistolle määrätyt edellytykset, ja

d) josta on todettu virallisessa kokeessa, että se täyttää edellä mainitut edellytykset.

▼B

G ”*Vakiolisäysaineistolla*”: lisäysaineistoa

a) jonka lajikkeet ovat tunnistettavia ja puhtaita;

b) joka on tarkoitettu

— viinirypäleiden tuottamiseen tarkoitettujen taimien tai kasvin osien tuottamiseen, tai

— viinirypäleiden tuottamiseen;

c) joka täyttää liitteissä I ja II vakiolisäysaineistolle määrätyt edellytykset, ja

d) josta on todettu virallisessa kokeessa, että edellä mainittuja edellytyksiä on noudatettu.

H ”*Virallisilla toimenpiteillä*”: toimenpiteitä, jotka on toteuttanut

a) jonkin valtion viranomainen tai

b) julkistai yksityisoikeudellinen oikeushenkilö jonkin valtion vastuulla, tai

c) valantehnyt luonnollinen henkilö sellaisten lisätehtävien osalta, jotka ovat myös valtion valvonnassa,

sillä edellytyksellä, että b ja c alakohdassa mainitut henkilöt eivät saa henkilökohtaista etua näiden toimenpiteiden vuoksi.

▼M1

2. Jäsenvaltiot voivat säätää väliaikaisena toimenpiteenä tämän direktiivin noudattamisen edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaan saattamisen jälkeen, että emokasviviljelmien tai taimitarhojen perustamiseen käytetty lisäysaineisto vastaa tämän direktiivin säännösten mukaisesti varmennettua tai tarkastettua lisäysaineistoa, jos tämä lisäysaineisto on ennen sen käyttöä tarjonnut samat takeet kuin tämän direktiivin mukaisesti varmennettu tai tarkastettu lisäysaineisto.

▼B

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että viinin lisäysaineistoa voidaan pitää kaupan ainoastaan:

— jos se on virallisesti varmennettu ”Peruslisäysaineistoksi” tai varmennetuksi ”lisäysaineistoksi” tai jos kyseessä on virallisesti tarkastettu vakiolisäysaineisto, ja

— jos se täyttää liitteessä II määrätyt edellytykset.

▼M2

1 *a*. Jäsenvaltiot voivat jakaa 2 artiklassa tarkoitetun vakiolisäysaineistoa koskevan luokan erityisedellytyksiä vastaaviin alaluokkiin. Erityisedellytykset, nimitys tai aikarajoitus voidaan vahvistaa 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼B

2. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä:

a) perusaineistoa aikaisemman kasvullisen vaiheen lisäysaineiston osalta;

b) kokeiden tai tieteellisten tarkoitusten osalta;

c) valintatyön osalta.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää vartettavien perusrunkopistokkaiden vähimmäispituutta koskevista poikkeuksista (liitteessä II olevan III osan 1 B a alakohta).

4. Komissio voi 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti:

a) oikeuttaa jäsenvaltiot liitteessä II olevan II osan 1 kohdan määräyksistä poiketen luokittelemaan vakiolisäysaineistolle vartetusta varmennetusta lisäysaineistosta saadut vartteet varmennetuksi lisäysaineistoksi; tämä oikeus myönnetään ainoastaan myöhemmin määriteltäväksi siirtymäkaudeksi ja enintään siihen saakka, kunnes jäsenvaltioilla on käytettävissään riittävästi peruslisäysaineistoa ja varmennettua lisäysaineistoa uusia istutuksia varten;

▼B

b) säätää, että tiettyjen viiniköynnöslajikkeiden lisäysaineistoa voidaan määritetyistä ajankohdista alkaen pitää kaupan ainoastaan, jos se on virallisesti varmennettu ”peruslisäysaineistoksi” tai varmennetuksi ”lisäysaineistoksi”;

▼M2

c) poiketen siitä, mitä liitteessä II olevan III osan 1 kohdan B alakohdassa ja 2 kohdan B alakohdassa määrätään, antaa jäsenvaltioille luvan tuotannon ja kaupan pitämisen osalta tietyillä alueilla vähentää siinä lueteltujen lisäysaineistojen vähimmäispituuksia, jos tämä lupa on perusteltu kasvillisuuden erityisolosuhteiden vuoksi.

▼B

4 artikla

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa liitteessä I ja II määrättyjen edellytysten osalta lisäedellytyksiä tai tiukempia edellytyksiä vakiolisäysaineiston varmentamiseksi ja tarkastamiseksi.

5 artikla

▼M1

Kunkin jäsenvaltion on tehtävä luettelo viiniköynnöslajik- keista, jotka sen alueella hyväksytään virallisesti varmennettaviksi sekä tarkastettaviksi vakiolisäysaineistona. Kaikilla on oltava mahdollisuus käyttää luetteloa. Luettelossa on mainittava tärkeimmät morfologiset ja fysiologiset ominaisuudet, joiden perusteella lajikkeet voidaan erottaa toisistaan. Niiden lajikkeiden osalta, jotka on hyväksytty 31 päivään joulukuuta 1971 mennessä, voidaan viitata virallisissa ampelografisissa julkaisuissa esiintyvään kuvaukseen. ►M8 Korvataan Espanjan osalta edellä tarkoitettu päivämäärä 31 päivänä joulukuuta 1971 päivämäärällä 28 päivänä helmikuuta 1986. ◄

5 a artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että lajike hyväksytään vain, jos se on erotettava, pysyvä ja riittävän yhtenäinen.

5 b artikla

1. Lajike on erotettava jos, silloin kun hyväksymistä haetaan, se eroaa selvästi yhdeltä tai useammalta tärkeältä morfologiselta tai fysiologiselta ominaisuudeltaan kaikista muista kyseisessä jäsenvaltiossa hyväksytyistä tai hyväksyttäviksi esitetyistä lajikkeista.

2. Lajike on pysyvä, jos se toistuvien lisäysten jälkeen vastaa lajikkeen olennaisiin ominaisuuksiin perustuvaa kuvausta.

3. Lajike on riittävän yhtenäinen, jos siihen kuuluvat kasvit ovat — harvinaisia poikkeuksia lukuun ottamatta — kaikilta tätä tarkoitusta varten huomioon otettavilta ominaisuuksiltaan samanlaisia.

5 c artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että muista jäsenvaltioista tulevia lajikkeita koskevat samat edellytykset kuin kansallisia lajikkeita, erityisesti hyväksymismenettelyn osalta.

5 d artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lajikkeet hyväksytään sellaisten virallisten kokeiden perusteella, jotka koskevat erityisesti viljelyä ja käsittävät lajikkeiden kuvaamiselle riittävän määrän ominaisuuksia. Lajikkeiden tunnistamiseen käytettyjen menetelmien on oltava täsmällisiä ja luotettavia.

2. Jäljempänä 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetaan, ottaen huomioon tieteellisen ja teknisen tiedon taso:

a) ominaisuudet, jotka vähintään on tutkittava;

b) tutkimusten tekemistä koskevat vähimmäisedellytykset.

▼M1

3. Jos on tiedossa, että lajiketta pidetään kaupan toisessa valtiossa toisella nimikkeellä, tämä nimike on myös ilmoitettava luettelossa.

5 e artikla

1. Hyväksytyt lajikkeet on tarkastettava säännöllisesti ja virallisesti. Jos jokin varmentamiseen tai tarkastukseen hyväksymisen edellytyksistä ei enää täyty, hyväksyminen peruutetaan ja lajike poistetaan luettelosta.

2. Lajikeluettelosta ja siihen tehdyistä muutoksista on ilmoitettava välittömästi muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

▼B

7 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että korjuun, pakkaamisen, varastoinnin, kuljetuksen ja kasvatuksen aikana lisäysaineistot on pidettävä erillisinä erinä ja että ne on merkittävä lajikkeen ja tarvittaessa peruslisäysaineiston ja varmennetun lisäysaineiston osalta kloonin mukaan.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lisäysaineistoa voidaan pitää kaupan ainoastaan riittävän yhtenäisinä erinä ja suljetuissa pakkauksissa tai nipuissa, joissa on 9 ja 10 artiklan mukainen suljinjärjestelmä ja merkintä. Pakkaamisessa on noudatettava liitteen III määräyksiä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää pieniä lopulliselle käyttäjälle toimitettavia määriä ja ruukuissa, pakkauslaatikoissa ja pahvilaatikoissa kaupan pidettäviä viinejä koskevia poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä pakkauksen, suljinjärjestelmän ja merkitsemisen osalta.

▼M5

9 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lisäysaineistopakkaukset ja -niput suljetaan siten, että niitä ei voida aukaista suljinjärjestelmää vahingoittamatta tai 10 artiklan 1 kohdan mukaiseen etikettiin tai pakkaukseen jälkiä jättämättä. Pakkaukset ja niput on varustettava lyijykkeellä tai vastaavalla sulkijalla, jonka kiinnittää etikettien kiinnittämisestä vastuussa oleva henkilö. Noudattaen 17 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan todeta täyttääkö erityinen suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset. Pakkaukset saadaan sulkea uudelleen yhden tai useamman kerran ainoastaan virallisen valvonnan alaisena.

▼B

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että sulkemisesta vastaava henkilö varustaa lisäysaineistopakkaukset ja niput liitteen IV mukaisella ulkopuolisella etiketillä, joka on laadittu jollakin yhteisön virallisista kielistä; sen kiinnitys varmistetaan suljinjärjestelmällä. Peruslisäysaineiston etiketti on valkoinen, varmennetun lisäysaineiston etiketti on sininen ja vakiolisäysaineiston etiketti on tummankeltainen.

▼M4

1 a. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että kymmenen pakkausta tai ominaisuuksiltaan samaa juurrutetun köynnöksen nippua, tai viisi pakkausta tai ominaisuuksiltaan samaa juurrutetun pistokkaan nippua, voidaan merkitä yhdellä liitteen IV vaatimusten mukaisella etiketillä. Tällöin pakkaukset tai niput on sidottava yhteen siten, että kun ne erotetaan, suljin vahingoittuu eikä sitä voida käyttää uudelleen. Etiketti kiinnitetään sulkimeen. Pakkauksen uudelleen sulkeminen on kiellettyä.

▼B

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kunkin erän mukaan on liitettävä asiakirja, johon on merkitty etiketin tiedot.

▼B

11 artikla

►M2 1. ◄ Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että lisäysaineiston tunnistettavuus varmistetaan korjuusta lopulliselle käyttäjälle toimittamiseen saakka niiden säätämällä tai hyväksymällä virallisella tarkastusjärjestelmällä. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta tämän direktiivin edellytysten noudattaminen varmistetaan kaupan pitämisen aikana vähintään pistokokein toteutettujen lisäysaineiston virallisten tarkastusten avulla.

▼M2

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraavien tietojen toimittamiseksi toimivaltaiselle laitokselle pidettäessä kaupan toisesta jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta tulevaa lisäysaineistoa:

a) laji (kasvitieteellinen nimitys),

b) lajike ja tarvittaessa klooni, juurrutettujen köynnösten osalta näitä tietoja sovelletaan sekä perusrunkoihin että varttamisoksapistokkaisiin,

c) luokka,

d) lisäysaineiston luonne,

e) tuotantomaa ja virallinen tarkastuslaitos,

f) lähettäjämaa,

g) tuoja,

h) aineiston määrä.

Yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaan nämä tiedot on toimitettava, voidaan vahvistaa 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼B

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että peruslisäysaineistoon ja varmennetuun lisäysaineistoon, jotka on virallisesti varmennettu ja joiden pakkaus on suljettu ja merkitty tämän direktiivin säännösten mukaisesti, sekä vakiolisäysaineistoon, jonka pakkaus on suljettu ja merkitty tämän direktiivin säännösten mukaisesti, sovelletaan ainoastaan tässä direktiivissä säädettyjä kaupan pitämisen rajoituksia niiden ominaisuuksien, koejärjestelyjen, merkitsemisen ja sulkemisen osalta.

▼M1

2. Jos komission 3 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti säätämät säännökset eivät ole tulleet voimaan, jäsenvaltiot voivat säätää, että tiettyjen viiniköynnöslajikkeiden lisäysaineistoa voidaan pitää kaupan määritetyistä ajankohdista alkaen ainoastaan, jos on kyse lisäysaineistosta, joka on virallisesti varmennettu peruslisäysaineistoksi tai varmennetuksi lisäysaineistoksi.

12 a artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden alueella tai osassa niiden aluetta asetuksen (ETY) N:o 1388/70 mukaisesti viljeltäviksi hyväksyttyjen viiniköynnöslajikkeiden lisäysaineistoa eivät niiden alueella koske lajikkeiden osalta mitkään kaupan pitämisen rajoitukset.

▼B

13 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että yhdessä jäsenvaltiossa varmennetusta peruslisäysaineistosta suoraan saatu ja toisessa jäsenvaltiossa korjattu lisäysaineisto voidaan varmentaa siinä jäsenvaltiossa, jossa peruslisäysaineisto on tuotettu, jos sille on tehty viljelmällä viljelystarkastus, joka täyttää liitteessä I määrätyt edellytykset ja jos virallisessa kokeessa on todettu, että liitteen II edellytyksiä on noudatettu.

▼B

14 artikla

1. Peruslisäysaineiston, varmennetun lisäysaineiston tai vakiolisäysaineiston yleisessä saatavuudessa ilmenevien väliaikaisten ja vähintään yhdessä jäsenvaltiossa esiintyvien sekä yhteisössä ylitsepääsemättömien vaikeuksien poistamiseksi komissio sallii 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen yhden tai useamman jäsenvaltion hyväksyvän pidettäväksi kaupan komission määräämäksi ajaksi lisäysaineistoa, johon sovelletaan lievennettyjä vaatimuksia.

2. Määritetyn lajikkeen lisäysaineiston luokan osalta etiketin väri on sama kuin vastaavalle luokalle säädetty väri ja kaikissa muissa tapauksissa etiketti on ruskea. Etiketissä on aina ilmoitettava, että kyseessä on lievemmät vaatimukset täyttävän luokan lisäysaineisto.

▼M9

3. Edellä 1 kohdan soveltamissäännöt voidaan antaa noudattaen 17 artiklassa säädettyä menettelyä.

▼B

15 artikla

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta lisäysaineistoon, joka todistetusti on tarkoitettu vietäväksi kolmansiin maihin.

2. Neuvosto voi määräenemmistöllä komission ehdotuksesta antaa 31 päivään joulukuuta 1969 mennessä säännökset kolmansissa maissa tuotetusta ja yhteisössä kaupan pidettävästä lisäysaineistosta.

16 artikla

1. Yhteisön kokeet tehdään yhteisössä lisäysaineiston laadun arvioimiseksi; jäljempänä 17 artiklassa tarkoitettu komitea tutkii kokeet.

2. Alkuvaiheessa kokeet auttavat yhdenmukaistamaan varmennetun lisäysaineiston varmentamismenetelmiä ja vakiolisäysaineiston tarkastusmenetelmiä tulosten vastaavuuden saavuttamiseksi. Kun tämä tavoite on saavutettu, kokeista laaditaan vuosittain kertomukset, jotka toimitetaan luottamuksellisina jäsenvaltioille ja komissiolle. Komissio asettaa 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ajankohdan, jolloin ensimmäinen kertomus annetaan.

3. Komissio antaa 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen kokeiden tekemiseen tarvittavat säännökset. Kolmansissa maissa tuotettu lisäysaineisto voi sisältyä kokeisiin.

17 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa 14 päivänä kesäkuuta 1966 tehdyllä neuvoston päätöksellä [1] perustetun maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean, jäljempänä ’komitea’, käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

▼A3

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

▼B

►A3 3. ◄ Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä

[1] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2289/66

▼B

tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

▼M1

17 a artikla

▼M2

Liitteisiin tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella tehtävät muutokset on tehtävä 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼B

18 artikla

Tämä direktiivi ei vaikuta kansallisen lainsäädännön määräyksiin, jotka ovat perusteltuja ihmisten ja eläinten terveyden ja elämän suojelemiseen, kasvien suojeluun tai teollisen tai kaupallisen omaisuuden suojelemiseen liittyvistä syistä.

▼M1

18 a artikla

▼M2

Jäsenvaltio voidaan pyynnöstä vapauttaa kokonaan tai osittain, 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, velvollisuudesta soveltaa tätä direktiiviä, lukuun ottamatta kuitenkaan 12 artiklan 1 kohtaa ja 12 *a* artiklaa, siltä osin kuin viininviljelyllä ja lisäysaineiston pitämisellä kaupan on sen alueella taloudellisesti vähäinen merkitys.

▼M1

18 b artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta kuitenkaan elävän kasviaineiston ja kukkaviljelytuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn luomisesta 27 päivänä helmikuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 234/68 ([1]) säännösten soveltamista.

▼B

19 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1969. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

▼M10

Saksalla on oikeus noudattaa 3 artiklan 1 kohtaa entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella vielä edellä tarkoitettua ajankohtaa myöhemmin, ei kuitenkaan 1 päivän tammikuuta 1995 jälkeen.

Saksan on huolehdittava, että siementä, jonka osalta se käyttää tätä oikeutta hyväkseen, ei viedä yhteisön muihin osiin, entisen Saksan demokraattisen tasavallan aluetta lukuun ottamatta, ellei voida näyttää, että direktiivin säännöksiä on noudatettu.

▼B

20 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

([1]) EYVL N:o L 55, 2.3.1968, s. 1

▼B

LIITE I

KASVUSTOA KOSKEVAT EDELLYTYKSET

I **Yleiset edellytykset**

1. Kasvusto on lajikkeeltaan tunnistettava ja puhdas.
2. Tuotantopellon tila ja kasvuston kehitysvaihe mahdollistavat lajikkeen tunnistettavuuden ja puhtauden riittävän tarkastuksen.
3. On olemassa mahdollisimman suuret takeet siitä, että istutettaessa peruslisäysaineiston ja varmennetun lisäysaineiston tuottamiseen tarkoitettuja taimikoita ja emokasviviljelmiä maaperä ei ole ►M3 haitallisten organismien tai niiden tartunnanlevittäjien, erityisesti ankeroisten, jotka kuljettavat virussairauksia, ◄ saastuttamaa.
4. Lisäysaineiston käyttöarvoa vähentävien haitallisten organismien esiintymistä sallitaan mahdollisimman vähän.

▼M1

5. Peruslisäysaineiston tuottamiseen tarkoitetuista kasvustoista on poistettava haitalliset virustaudit, erityisesti viinin viuhkalehtivirus ja kierrelehtivirus. Muiden luokkien lisäysaineiston tuottamiseen tarkoitetuissa viljelmissä ei saa olla kasveja, joissa on oireita haitallisista virustaudeista.

▼M3

6. Haitallisten organismien johdosta puuttuvien köynnösten osuus ei ole suurempi kuin
   — 5 % varmennetun lisäysaineiston tuottamiseen tarkoitetuilla emokasviviljel- millä ja
   — 10 % vakiolisäysaineiston tuottamiseen tarkoitetuilla emokasviviljelmillä.

   Jos puuttuvat köynnökset aiheutuvat muista kuin kasvinsuojelullisista syistä ja jos puuttuvien köynnösten osuus on mainittuja prosenttimääriä suurempi, on nämä syyt merkittävä asiakirjaan.

▼B

7. Vuosittain on tehtävä vähintään yksi viljelystarkastus; jos asiasta on erimielisyyttä, josta voidaan sopia vaikuttamatta lisäysaineiston laatuun, tehdään toinen viljelystarkastus.

II **Erityiset edellytykset**

1. Taimitarhoja ei saa perustaa rypäleiden tuottamiseen tarkoitettujen viinitarhojen yhteyteen tai muutamien metrien päähän niistä.
2. Juurtuneiden taimien tai vartteiden tuottamiseen käytettyjen viiniköynnösten osien on oltava lähtöisin tarkastuksessa hyväksytyiltä emokasviviljelmiltä.

▼B

LIITE II

LISÄYSAINEISTOA KOSKEVAT EDELLYTYKSET

I **Yleiset edellytykset**

1. Lisäysaineiston on oltava lajikkeeltaan tunnistettavaa ja puhdasta; pidettäessä kaupan vakiolisäysaineistoa sallitaan 1 %:n poikkeama.

2. Tekninen vähimmäispuhtaus: 96 %:

   Teknisesti epäpuhtaina pidetään:

   a) kokonaan tai osittain kuivunutta lisäysaineistoa, myös jos sitä on liotettu vedessä kuivumisen jälkeen;

   b) lisäysaineistoa, joka on pilaantunut, vääntynyt, vahingoittunut, rakeiden tai pakkasen vaurioittama, murskaantunut tai rikkoutunut.

3. Lisäysaineiston käyttöarvoa vähentävien haitallisten organismien esiintymistä sallitaan mahdollisimman vähän.

II **Erityiset edellytykset**

1. Vartteet:

   Peruslisäysaineistolle vartetusta peruslisäysaineistosta ja varmennetulle aineistolle vartetusta perusaineistosta saadut vartteet luokitellaan peruslisäysaineistoksi. Peruslisäysaineistolle vartetusta varmennetusta lisäysaineistosta ja varmennetulle lisäysaineistolle vartetusta varmennetusta lisäysaineistosta saadut vartteet luokitellaan varmennetuksi lisäysaineistoksi. Kaikki muut yhdistelmät luokitellaan vakiolisäysaineistoksi.

2. Viinintaimien osat:

   Versot ovat riittävän puutuneita. Puuaineksen ja ytimen suhde on lajikkeelle tavanomainen.

III **Kokoluokittelu**

1. Perusrunkopistokkaat vartettaviksi, juurrutettavat pistokkaat ja varttamisoksapistokkaat:

   A *Halkaisija*

   Pienimmän poikkileikkauksen suurin halkaisija:

   a) perusrunkopistokkaat vartettaviksi ja varttamisoksapistokkaat:

      aa) kapeimman osan halkaisija:

         i) Vitis rupestris ja sen ja lajin Vitis vinifera risteytykset 6-12 mm;

         ii) muut lajikkeet 6,5-12 mm;

         Lajin *Vitis rupestris* ja sen jalajin Vitis vinifera risteytysten osalta, halkaisijaltaan enintään 7 mm, ja muiden lajikkeiden osalta enintään 7,5 mm olevien köynnöksen osien osuus ei saa olla enemmän kuin 25 % erästä;

      bb) paksuimman osan halkaisija 14 mm, lukuun ottamatta paikalla vartettaviksi tarkoitettuja varttamisoksapistokkaita. Leikkaus tehdään vähintään 2 cm alimman silmun alapuolelta.

   b) juurrutettavat pistokkaat:

      kapeimman osan vähimmäishalkaisija: 3,5 mm.

▼M3

   B *Pituus*

   a) perusrungon vartettavat pistokkaat: vähimmäispituus 1,05 m alimman solmun alapuolelta ottaen huomioon ylin solmuväli;

   b) juurrutettavat pistokkaat: vähimmäispituus 55 cm alimman solmun alapuolelta ottaen huomioon ylin solmuväli; lajin Vitis vinifera osalta 30 cm;

   c) varttamisoksapistokkaat:

      — kun on viisi käyttökelpoista silmua, vähimmäispituus on 50 cm solmun alapuolelta ottaen huomioon ylin solmuväli;

▼M3

— kun on yksi käyttökelpoinen silmu, vähimmäispituus on 6,5 cm; varttamisviilto tehdään silmun vähimmäisetäisyydelle

— 1,5 cm siitä ylöspäin,

— 5 cm siitä alaspäin.

▼B

2. Juurtuneet taimet

A *Halkaisija*

Solmuvälin keskeltä, ylimmän verson alapuoleltaja ja suurimman poikkileikkauksen mukaan mitattu halkaisija on vähintään 5 mm.

B *Pituus*

Pituus mitataan tyvestä juurten kiinnityskohdasta ylimmän verson alaosaan ja on vähintään:

a) perusrunkojen osalta 30 cm;

b) muiden juurtuneiden osalta 22 cm.

C *Juuret*

Kullakin kasvilla on oltava vähintään kolme hyvin kehittynyttä ja sopivasti jakautunutta juurta. Lajikkeella 420 A voi kuitenkin olla ainoastaan kaksi hyvin kehittynyttä juurta, jos ne ovat vastakkaisilla puolilla.

3. Vartteet

a) varren pituuden on oltava vähintään 20 cm;

b) juuret: kullakin kasvilla on oltava vähintään kolme hyvin kehittynyttä ja sopivasti jakautunutta juurta. Lajikkeella 420 A voi kuitenkin olla ainoastaan kaksi hyvin kehittynyttä juurta, jos ne ovat vastakkaisilla puolilla;

c) liitos: kullakin kasvilla on riittävä, tasainen ja kiinteä liitos.

▼B

LIITE III

PAKKAAMINEN

Pakkausten ja nippujen koostumus:

Laatu	Määrä
1. Vartteet	25 ►M6 tai vastaavia pakkausmuovipusseja käytettäessä 50 tai 100 siten, että 10 artiklan 1 *a* kohdassa säädettyjä säännöksiä ei sovelleta jälkimmäisiin. ◄
2. Juurtuneet taimet	50 ►M6 tai vastaavia pakkausmuovipusseja käytettäessä 100 siten, että 10 artiklan 1 *a* kohdassa säädettyjä säännöksiä ei sovelleta jälkimmäisiin. ◄
▼M3	
3. Varttamisoksapistokkaat	
— kun viisi käyttökelpoista silmua	100 tai 200
— kun yksi käyttökelpoinen silmu	500 tai sen kerrannainen
▼B	
4. Perusrunkopistokkaat vartettaviksi	200
5. Perusrunkojen juurrutettavat pistokkaat ja lajin *Vitis vinifera* lajikkeet	200 tai 500
6. Muut juurrutettavat pistokkaat	200

▼B

LIITE IV

ETIKETTI

A **Vaaditut tiedot**

a) 1. ”ETY-vaatimukset”

▼M2

2. Sulkemisesta vastuussa olevan henkilön nimi ja osoite tai tunnistusnumero

▼B

3. Jäsenvaltion varmennus- tai tarkastuselin

4. Erän viitenumero

5. Vartteista perusrunkojen ja varttamisoksapistokkaiden osalta lajike ja tarvittaessa klooni

6. Luokka

7. Tuotantomaa

8. Määrä

9. Pituus — vartettavien perusrunkopistokkaiden osalta, jos jäsenvaltio myöntää poikkeuksia vähimmäispituuksista (3 artiklan 3 kohta).

b) ”Juurtuneesta lisäysaineistosta” ja ”juurtuneista vartteista” riittävät a alakohdan 1, 2, 5, 6 ja 7 alakohdassa tarkoitetut tiedot.

▼M3

B **Ylimääräiset hyväksytyt tiedot perusluokkien ja varmennettujen luokkien lisäysaineiston osalta**

”Peruslisäysaineiston/ja perusaineistoa edeltäneen kasvullisen vaiheen aineiston on tarkastanut … (nimetty viranomainen), ja ne on tunnustettu puhtaiksi … (virussairaus) osalta … (testimenetelmä) mukaan.”

Nämä tiedot voivat viitata kaikkiin perusluokkien ja varmennettujen luokkien aineistoihin viinin kierrelehtiviruksen ja viuhkalehtiviruksen osalta ja perusrungon kohdalla lisäksi läikkäviruksen osalta. Testien on oltava virallisesti tunnustettuja ja vähintään kolmen vuoden ajan tunnustetun ja virallisesti tarkastetun viranomaisen suorittamia.

Voidaan soveltaa:

— kaikkien virussairauksien osalta indikaattorimenetelmää viinikasveilla,

— viuhkalehtiviruksen osalta edellä mainittujen menetelmien lisäksi indikaattorimenetelmää ruohokasveilla sekä serologista menetelmää.

▼B

►M3 C ◄ **Vähimmäiskoko**

a) artettavien perusrunkopistokkaiden, varttamisoksapistokkaiden ja juurrutettavien pistokkaiden osalta 110 mm × 67 mm;

b) Juurtuneiden taimien ja vartteiden osalta 80 mm × 70 mm.